

Valsts drošības komitejas zinātniskās izpētes komisija

WWW.LU.LV/VDKKOMISIJA

ZIŅAS

Sākums > Ziņas

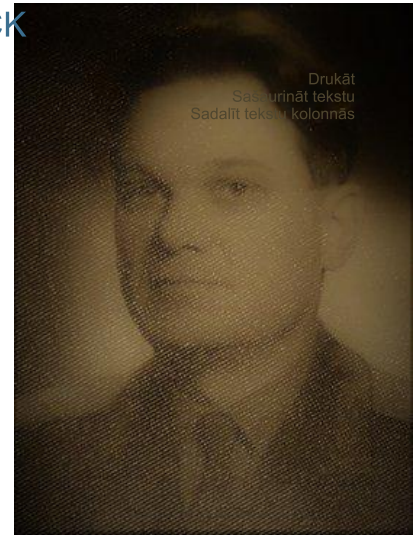
Čekista, LPSR iekšlietu ministra Vladimira Sējas LKP CK nomenklatūras lietas apskats

VDK zinātniskās izpētes komisija
16.03.2017

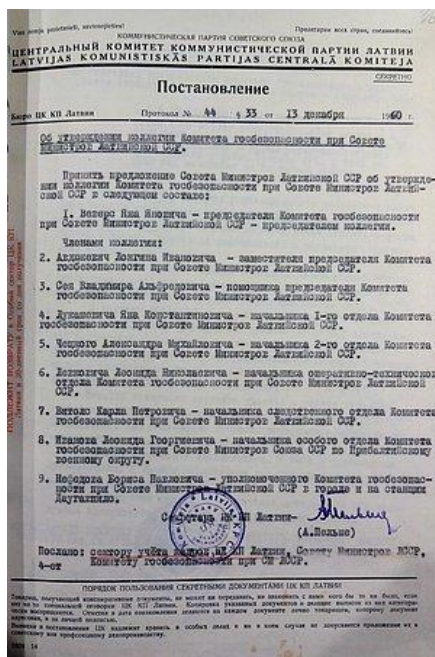
LPSR iekšlietu ministra, LPSR Valsts drošības komitejas priekšsēdētāja vietnieka Vladimira Sējas biogrāfiskās ziņas no Latvijas Nacionālā arhīva Latvijas Valsts arhīva 15500. fonda 2. apraksta 9476. lietas apkopojusi LPSR VDK zinātniskās izpētes komisijas priekšsēdētāja vietniece juridiskās zinātnes jautājumos Dr. iur. Kristīne Jarinovska.

Apskatu *.pdf datnes versijā var apskatīt šeit. Plašāka informācija Kristīne Jarinovska +37129777788.

Atbilstoši Latvijas Komunistiskās partijas (LKP) Centrālās komitejas (CK) nomenklatūras kadru personas lietā esošajiem dokumentiem Vladimirs Sēja, Alfrēda dēls,[1] ir dzimis 1923. gada 19.[2] martā[3] Semipalatinskā (kopš 2007. gada Semeja, Kazahstānas Republika). Sējas dzimšanas brīdī šī teritorija bija iekļauta Krievijas Padomju Federatīvajā Sociālistiskajā Republikā (KPFSR) kā Kirgīzu Autonómās Sociālistiskās Padomju Republikas (ASPR) daļa ar Orenburgu kā galvaspilsētu līdz 1925. gadam, vēlāk tā ir Kazahijas ASPR, tad Kazahijas ASPR un 1948. gada 31. janvārī[4], kad aizpildīta Vladimira Sējas kadru uzskaites personas lapa, Semipalatinska ir jau Kazahijas Padomju Sociālistiskās Republikas (PSR) sastāvā. Tieši tāpēc dzimšanas vieta minētajā kadru uzskaites lapā norādīta kā Kazahijas PSR, nevis KPFSR.



LPSR iekšlietu ministrs, LPSR VDK priekšsēdētāja vietnieks Vladimirs Sēja. LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 4. lp.



Savā 1948. gada 31. janvāra kadru uzskaites personas lapā Vladimirs Sēja norādīja, ka esot krievs,[5] lai gan bija latviešu izcelsmes, viņu uztvēra kā cilvēku ar latviešu izcelsmi, uz ko norāda vēlākā karjera, un, Latvijas teritorijā dzīvojot, viņš apguva latviešu valodu[6]. Tāpat 1948. gada 31. janvāra kadru uzskaites personas lapā Sēja norādīja, ka dzimis kalpotāju ģimenē. Līdz Oktobra revolūcijai tēvs bija māceklis, bet māte – skolotāja.[7] Atbilstoši 1948. gada 15. aprīļa autobiogrāfijai abi vecāki bija Padomju Savienības Komunistiskās partijas (PSKP) [8] biedri.[9] 1949. gada 31. janvāra autobiogrāfijā precizēts, ka vecāki ir PSKP biedri kopš 1917. gada[10], partijas darbinieki, kas līdz 1945. gada augustam (atbilstoši 1949. gada 31. janvāra autobiogrāfijai līdz 1945. gada martam) dzīvoja Novosibirskā,[11] bet tad pārcēlās uz dzīvi Latvijas teritorijā, kur līdz 1949. gada 31. janvārim, kad sagatavota autobiogrāfija, dzīvoja Talsos[12]. Vairāk ziņu par vecākiem personas lietā nav.

Sēja sāka skolas gaitas 1931. gadā Novosibirskas 12. vidusskolā, ko pabeidza 1941. gadā, iegūstot vispārējo vidējo izglītību. 1938. gadā kļūst par Vissavienības Ļeņina komunistiskās jaunatnes savienības (VLKJS)[13] biedru, bet no 1939. līdz 1941. gadam ir Novosibirskas 12. vidusskolas VLKJS pirmorganizācijas sekretārs.[14]

1941. gada augustā Vladimirs Sēja sāka mācības Novosibirskas transporta kara inženieru institūtā (*Новосибирский институт военных инженеров транспорта*)[15], kas 1953. gadā sakarā ar kara inženieru sagatavošanas pārtraukšanu bija pārdēvēts par Novosibirskas dzelzceļa transporta inženieru institūtu (*Новосибирский институт инженеров железнодорожного транспорта*).[16] 1948. gada 31. janvāra kadru uzskaites personas lapā ir pieļauta neprecizitāte, nodēvējot šo institūtu par Novosibirskas dzelzceļa transporta kara inženieru institūtu. Vēlāk sagatavotajos dokumentos minētā kļūda nav labota. Kā norāda Sēja, viņš mācījās sliežu ceļu specialitātē ("*Путевое*"), kas, spriežot pēc pieejamās informācijas par attiecīgo izglītības iestādi, nozīmē, ka apguva sliežu ceļu atjaunošanas un šķēršļu uz tiem ierīkošanas specialitāti. Minētais institūts bija organizēts pēc līdzības ar armiju, kur mācību grupas bija vadi, kas ietilpa trijās nodalēs. Gan vadu, gan nodalju komandējošais sastāvs bija veidots no izglītojamajiem. Kursu dēvēja par rotu, kuru komandēja katedras virsnieks,

bet fakultāti dēvēja par bataljonu. Visi institūti kopumā bija dēvēti par pulku, ko komandēja institūta priekšnieks. [17] Mācību laikā Sēja bija kursa komjaunatnes grupas biroja sekretārs. [18] Sēja Novosibirskas transporta kara inženieru institūtā mācības turpināja tikai līdz 1942. gada martam. [19] Kad atbilstoši 1948. gada 15. aprīļa autobiogrāfijā sniegtajai informācijai viņu iesauca kara dienestā Padomju Sociālistisko Republiku Savienības (PSRS) bruņotajos spēkos. [20]

1948. gada 31. janvāra kadru uzskaites personas lapā norādītā informācija pēc 1942. gada marta un līdz Otrā pasaules kara beigām vērtējama kritiski, jo laiks un vieta precizējami ar citu avotu palīdzību. Minētajā kadru uzskaites lapā norādīts, ka no 1942. gada marta līdz maijam Vladimirs Sēja bija 88. zenitartilērijas pulka skolas kadets Omskā, [21] kur minētajā laikā Mihaila Frunzes 1. Omskas kara kājnieku skolas priekšnieks Leonīds Gurtjevs (1891–1943) organizēja 308. strēlnieku divīziju (2. formējumu). [22] No 1942. gada maija līdz 1943. gada augustam Vladimirs Sēja bija 308. strēlnieku divīzijas (2. formējuma) 1011. artilērijas pulka radiostacijas priekšnieks. Turpat norādīts, ka Sēja attiecīgajā laikā piedalījies Staļingradas un Brjanskas frontē, tomēr Brjanskas operācijas sākums ir 1943. gada 1. septembris. [23] 1948. gada 31. janvāra kadru uzskaites personas lapā norādīts, ka Vladimirs Sēja no 1943. gada augusta līdz 1945. gada decembrim bija 120. gvardes strēlnieku divīzijas 310. artilērijas pulka radiostacijas priekšnieks un piedalījās 1., 2. un 3. Baltkrievijas frontē. [24] tomēr 308. strēlnieku divīzijas (2. formējuma) pārdēvēšana par 120. gvardes strēlnieku divīziju notika 1942. gada 23. septembrī un, spriežot pēc publiski pieejamām ziņām, 120. gvardes strēlnieku divīzijas 310. artilērijas pulks nav piedalījies 3. Baltkrievijas frontē. [25] Sēja norādīja, ka Otrā pasaules kara laikā viņa augstākā dienesta pakāpe esot bijusi radiostacijas priekšnieks, gvardes vecākais seržants. [26] ka neesot guvis ievainojumus, tomēr veselība esot vāja. [27] Kara dienesta laikā no 1942. līdz 1944. gadam Sēja esot bijis pulka komjaunatnes biroja sekretārs, bet no 1944. līdz 1945. gadam – baterijas partijas pirmorganizācijas sekretārs. [28] 1949. gada 31. augusta autobiogrāfijā savu komjaunatnes un partijas darbību kara dienesta laikā raksturo šādi: bijis divīzijas pulka *komsorgs*, pulka komjaunatnes biroja loceklis, bet pēc tam, kad kļuva par PSKP biedru, bija baterijas *pojtruka* vietnieks un struktūras partijas pirmorganizācijas sekretārs. [29]

Otrā pasaules kara laikā Vladimiru Sēju vairākkārtīgi apbalvoja. Tā 1943. gada augustā par dalību Staļingradas kaujās gluži kā visi 308. strēlnieku divīzijā (2. formējuma) apbalvots ar medaļu *Par Staļingradas aizsardzību*, tad arī par dalību kaujās (nav precizēts) saņēmis medaļu *Par drošsirdību*. 1944. gada februārī par dalību kaujās (nav precizēts) apbalvots ar II pakāpes Tēvijas kara ordeni, 1944. jūlijā par dalību kaujās – ar Sarkanās Zvaigznes ordeni, 1945. gada martā par dalību kaujās – ar II pakāpes Tēvijas kara ordeni, 1945. gada jūnijā par Kēnigsbergas iekarošanu – ar medaļu *Par Kēnigsbergas ieņemšanu* un par dalību Lielajā Tēvijas karā ar medaļu *Par uzvaru pār Vāciju Lielajā Tēvijas karā* 1941.—1945. g. [30]

1943. gada jūnijā Vladimiru Sēju 308. strēlnieku divīzijas (2. formējuma) politdaļa uzņēma par PSKP biedru (sākotnēji 1948. gada 31. janvāra kadru uzskaites personas lapā norādīts, ka partijas biedra kartes numurs ir 5561056[31], tomēr vēlāk svītrots un labots uz 06739942[32]). Atbildot uz 1948. gada 31. janvāra kadru uzskaites personas lapā uzdotajiem jautājumiem, Sēja norādījis, ka iepriekš nav bijis citu partiju biedrs un ka nav izslēgts vai izstājies no PSKP, nav bijis to PSKP biedru starpā, kas svārstījušies par “partijas līnijas īstenošanu” vai “piedalījušies opozīcijā”. [33] Savukārt atbildot uz jautājumu par profesiju (nodarbi) konkrētajā laikā, bet PSKP biedriem – brīdī, kad iestājies partijā, norādīts, ka bijis kalpotājs un ka kopējais kalpotāja darba stāžs esot trīs gadi. Likumsakarīgi, ka Vladimirs Sēja savu sociālo stāvokli raksturoja kā kalpotājs. [34] Tomēr ir acīmredzama aļošanās par jautājuma vado, jo, ja, kļūstot par PSKP biedru, Sēja jau bija kalpotājs, tad darba stāžam būtu jābūt lielākam nekā trīs gadi.

Esot demobilizēts 1945. gada decembrī, [35] Vladimirs Sēja pārceļas uz dzīvi Latvijas teritorijā, proti, no 1946. gada janvāra līdz novembrim pilda LKP [36] Talsu apriņķa komitejas organizatoriskā darba nodaļas instruktora amatu. [37] Šajā pašā laikā atbilstoši 1948. gada 31. janvāra kadru uzskaites personas lapā norādītajam Sēja 1946. gada janvārī kļūst par kultūras darbinieku arodbiedrības biedru. [38] Personas lietā nav norāžu par to, kas jautu formāli uzskatīt Sēju par kultūras darbinieku.

Mācības Novosibirskas transporta kara inženieru institūtā Sēja vairs neatsāka, bet 1946. gada novembrī sāka mācīties LKP CK Republikāniskajā partijas skolā, ko pabeidza 1948. gada jūlijā vai augustā [39], iegūstot partijas darba organizatora specialitāti. Minētais norāda, ka Sēja ir studējis partijas fakultātes partijas organizatorisko un propagandas darbinieku nodaļā [40]. Ieskatam seko prasības, kas bijušas izvirzītas personām, kas vēlējās uzstākt mācības attiecīgajā mācību iestādē:

“Republikāniskajā partijas skolā pie LK(b)P CK uzņēma VK(b)P biedrus (vecumā līdz 40 gadiem, ar vidējo izglītību), kas pārvalda latviešu valodu un izvirzījušies partijas un sabiedriskajā darbā. Skolā uzņēma apriņķu komiteju, pilsētu komiteju un tieši LK(b)P CK izraudzītos kandidātus, kā arī uz personīgo pieteikumu pamata. Pieteikumus pieņem līdz 1. okt. Latvijas K(b)P CK kadru daļa. Pieteikumam jāpievieno kadru uzskaites anketa, autobiogrāfija, noraksts no dokumenta par izglītību, partijas organizācijas raksturojums un 2 fotogrāfijas.

Iestājoties republikāniskajā partijas skolā, jāiztur iestāžu pārbaudījumi PSRS un LPSR konstitūcijā, latviešu valodā un ģeogrāfijā vidusskolas kursa apmērā un VK(b)P vēsturē pēc «VK(b)P vēstures īsa kurss». Pārbaudījumu izturējušiem un republikāniskajā partijas skolā ieskaitītiem nodrošināta stipendija un kopmītne. Mācību sākums 15. oktobrī. Skolas adrese: Rīgā, Brīvības ielā 24.” [41]

Vladimirs Sēja bija nosūtīts mācīties uz LKP CK Republikāniskās partijas skolas krievu nodaļu atbilstoši LKP Talsu apriņķa komitejas 1946. gada 17. oktobra sēdē lemtajam. Sēdes protokola Nr. 32 izrakstu parakstīja Vladimira Sējas tēvs, tobrīd LKP Talsu apriņķa komitejas sekretārs Alfrēds Sēja [42]. [43] Sniegts arī īss raksturojums latviešu valodā, kas ir arī vienīgais dokuments latviešu valodā visā personas lietā. Šeit līdzās pamatdatiem kā dzimšanas laiks, partijas stāžs, izglītība un informācijai par apbalvojumiem “Lielā Tēvijas kara” laikā, Vladimirs Sēja raksturots kā cilvēks, kas, lai arī pirmo reizi pilda komitejas instruktora pienākumus, tomēr

“ātri piesavinājās darba prasmi un izvirzījās [tā tekstā – K. J.] kā viens no labākajiem darbiniekiem. Tāpat darbu iesākot viņš ne vārda neprata latviešu valodu, bet tagad saprot un daļēji var arī sarunāties.” [44]

Acīmredzot, raksturojuma sagatavošana latviešu valodā un norāde par latviešu valodas prasmju apgūšanu saistīta ar prasību par latviešu valodas zināšanām.

1948. gada 31. janvāra kadru uzskaites personas lapā norādīts, ka Sējam nav zinātniskā grāda, nav arī zinātnisko darbu vai izgudrojumu. Spriežot pēc turpat norādītā, viņš ir mācējis tikai krievu un latviešu valodas. [45] Savukārt uz jautājumu par atrašanos ārzemēs, norādīts, ka no 1944. līdz 1945. gadam bijis “frontē” Polijā un Vācijā. [46] Neskatoties uz to, ka Vladimirs Sēja bija vēlākajos gados izkalpojis līdz ministra amatam, tomēr visas darba karjeras laikā viņš nebija vairs ārzemēs ne darba, ne arī atpūtas nolūkā.

Beidzot mācības 1948. gada augustā LKP CK Republikāniskajā partijas skolā, Sēja kļūst par LKP Cēsu apriņķa komitejas propagandas un agitācijas nodaļas vadītāju. [47] LKP CK Republikāniskās partijas skolas 1948. gada 20. maija raksturojumā, ko kopīgi parakstīja direktore Olga Vāvere, Andža meita, dzimusi 1898. gadā [48] un partijas biroja sekretārs Longins Avdjukevičs, norādīts, ka, neskatoties uz slimību, Sēja daudz mācījies un guvis teicamas sekmes. Semināros apliecinājis augstu teorētisko zināšanu, erudīcijas un valodas kultūras esību. Turklāt papildus nopietnām teorētiskām prasmēm, demonstrējis enerģiju un uzstājību praktiskajā darbā. Jebkurus partijas uzdevumus izpildījis labprāt un uzticēto īstenojis līdz galam. Esot izpelnījies citu audzēkņu “autoritāti un cieņu”, palīdzējis audzēkņiem, kas iekavējušies mācībās, un pamatoti bijis prasīgs pret tiem, kas esot izturējušies nenopietni pret mācībām. Rekomendācijas rezumējumā norādīts, ka Sēju var izmantot vadošā propagandas darbā apriņķa mērogā un ka, nosakot darba vietu, jāievēro klimatiskie apstākļi un iespēja atrasties ārstu uzraudzībā sakarā ar smagu plaušu stāvokli. [49]

No 1948. gada augusta, pamatojoties uz LKP CK 1948. gada 9. jūlija biroja protokolu Nr. 329, līdz 1950. gada janvārim Sēja pildīja LKP Cēsu apriņķa komitejas propagandas un agitācijas nodaļas vadītāja amatu. [50] 1948. gada 30. novembrī Vladimirs Sēja bija ievēlēts par LKP Cēsu apriņķa komitejas locekli un biroja biedru. [51] Saskaņā ar LKP Cēsu apriņķa komitejas izrakstu, kas pamatojās uz 1949. gada 31. janvāra protokolu Nr. 4, §6 un ko parakstīja sekretārs Pāvels Dergačs, Sēja apstiprināts LKP CK Cēsu apriņķa komitejas propagandas un agitācijas nodaļas vadītāja amatā un lūgts atbilstošs LKP CK saskaņojums. [52] 1949. gada 31. janvāra

raksturojumā, ko parakstīja LKP Cēsu apriņķa komitejas sekretārs Pāvels Dergačs, līdzās pamatdatiem par dzimšanas laiku un izglītību, informācijai, ka Sēja strādā LKP Cēsu apriņķa komitejas propagandas un agitācijas nodaļas vadītāja amatā kopš 1948. gada augusta, norādīts arī, ka viņš brīvi zina krievu valodu un "ne pilnīgi brīvi latviešu valodu". Atzīmēts, ka nodaļas vadītāja pienākumu veikšanā Vladimirs Sēja esot parādījis savas labākas kvalitātes, personiski vadot nodarbinības vakara partijas skolā, esot izpelnījies autoritāti. Lai gan vēl neesot pietiekama pieredze organizatoriskā darbā, tomēr cenšas apgūt darbu. Rezumējumā norādīts, ka visos parametros augošam partijas darbiniekam nepieciešams pilnveidot zināšanas latviešu valodā un ka Sēja atbilst propagandas un agitācijas nodaļas vadītāja amata prasībām.[53]

No 1950. gada janvāra, pamatojoties uz LKP CK nolēmumu, kas izriet no 1950. gada 11. janvāra biroja sēdes protokola Nr. 73, §3 un ko parakstīja pirmais sekretārs Jānis Kalnbērziņš,[54] līdz 1957. gada decembrim Sēja ir LKP Cēsu rajona komitejas otrais sekretārs.[55] 1950. gada 26. marta LKP Cēsu rajona komitejas sekretāra Indriķa Pinkša parakstītais raksturojums sniedz ieskatu par Vladimiru Sēju, pildot otrā sekretāra pienākumus. Raksturojums ir salīdzinoši lakonisks. Tajā izcelts Sējas ieguldījums apriņķa, vēlāk rajona politiskajā un saimnieciskajā izaugsmē. Tāpat no minētā raksturojuma uzzinām, ka tikmēr, kamēr Sēja veica agitācijas un propagandas nodaļas vadītāja pienākumus, viņš

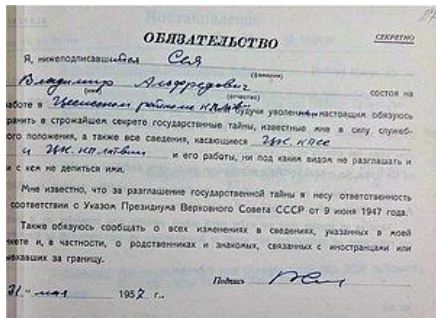
"vadīja visu politisko darbu apriņķī, sagatavojot un īstenojot lauksaimniecības kolektivizāciju un turpmāko kolhozu nostiprināšanu. [Biedrs Vladimirs Sēja, Alfrēda dēls] personiski vadīja 10 kolhozu organizāciju."[56]

Minētais ļauj secināt, ka politiskais darbs bijis saistīts vismaz ar 1949. gada 25. marta masveida represiju "skaidrošanu". Minētajā raksturojumā saglabājies formulējums par karjerā augošo partijas darbinieku, tomēr vairs nav nekādas norādes par latviešu valodas zināšanu apguvi vai to nepieciešamību.[57] 1950. gada 2. augustā Sēja ir apbalvots ar ordeni *Goda Zīme* sakarā ar Latvijas Padomju Sociālistiskās Republikas (LPSR) izveidošanas desmitgadī un sasniegtajiem panākumiem, atjaunojot un attīstot rūpniecību, lauksaimniecību, zinātni, kultūru un mākslu.[58]

No 1952. gada augusta līdz 1957. gada decembrim Vladimirs Sēja ir LKP Cēsu rajona komitejas pirmais sekretārs.[59] 1952. gada 16. jūnijā priekšlikumā par darbinieka iecelšanu norādīts, ka LKP CK partijas, arodbiedrību un komjaunatnes organizāciju nodaļa iesniedz priekšlikumu par Vladimira Sējas apstiprināšanu par LKP Cēsu rajona komitejas pirmo sekretāru Indriķa Pinkša vietā, kurš savukārt tiek pārcelts par LKP Liepājas rajona komitejas partijas sekretāru. Minēto priekšlikumu paraksta nodaļas vadītājs Longins Avdjukevičs. Priekšlikumā minēts, ka ar Sēju ir runājis LKP CK otrais sekretārs Fjodors Titovs (1910–1989).[60] 1952. gada 17. jūnijā raksturojumā, kas sagatavots apstiprināšanai LKP Cēsu rajona komitejas pirmā sekretāra amatā, ko parakstīja LKP CK otrais sekretārs Fjodors Titovs un kur norādīts, ka LKP CK birojs apstiprinājis 1952. gada 17. jūnijā Sējas kandidatūru, līdzās vispārīgai informācijai par dzimšanas datiem, izglītību, kara dienestu, līdzšinējo karjeru un apbalvojumiem norādīts:

"Latvijas K(b)P CK partijas, arodbiedrību un komjaunatnes organizāciju nodaļas vadītājs b. Avdjukevičs pazīst b. Sēju pēc kopīgām mācībām Latvijas K(b)P CK Republikāniskajā partijas skolā un raksturo viņu kā enerģisku, principiālu darbinieku."[61]

levērojams, ka atšķirībā no 1950. gada 26. marta raksturojuma, kur nav ne vārda par valodas zināšanām,[62] 1952. gada 17. jūnijā raksturojumā minēts, ka Vladimirs Sēja "labi pārvalda latviešu valodu"[63]. LKP CK biroja nolēmumā, kas izriet no 1952. gada 17. jūnija protokola Nr. 38, §28 un ko parakstīja otrais sekretārs Fjodors Titovs, norādīts, ka Sēja apstiprināms par LKP Cēsu rajona komitejas pirmo sekretāru, atbrīvojot reizē no otrā sekretāra pienākumiem.[64] Aptuveni piecus mēnešus vēlāk 1952. gada 29. novembra raksturojumā, ko parakstīja LKP CK pirmais sekretārs Jānis Kalnbērziņš, faktiski atkārtots iepriekš Fjodora Titova parakstītais par Vladimiru Sēju. Atšķirība pamatā saistīta ar to, ka līdzās Longinam Avdjukevičam minēti arī citi Sējas personību raksturojoši partijas darbinieki – LKP CK lauksaimniecības nodaļas vadītāja vietnieks Dmitrijs Averjanovs (1910–1964) un LKP Liepājas rajona komitejas sekretārs Indriķis Pinksis. Visi trīs Vladimiru Sēju esot raksturojuši kā "enerģisku, principiāli nesamierināmu ar darbinieku nepilnībām"[65]. LKP Cēsu rajona komitejas plēnuma nolēmumā, kas izriet no 1953. gada 20. decembra protokola Nr. 1, §1 un ko parakstīja pirmais sekretārs Vladimirs Sēja, norādīts, ka plēnuma nolēmums ievēlēt par LKP Cēsu rajona pirmo sekretāru Vladimiru Sēju.[67] 1955. gada 20. maijā Vladimirs Sēja lūdz LKP CK biroju rekomendēt viņu mācībām PSKP CK Augstākās partijas skolas neklātienes nodaļā, lai celtu savu izglītību.[68] 1955. gada maijā, izpildot lūgumu, LKP CK pirmais sekretārs Jānis Kalnbērziņš sniedz atbilstošu rekomendāciju, kas ir salīdzinoši bezpersoniska un sniedz tikai vispārīgu informāciju. Salīdzinot ar iepriekš sniegtajām rekomendācijām, šeit izcelts, ka Sēja regulāri komunicējot ar "kolhozniekiem, strādniekiem un inteliģenci rajonā"[69]. Atbilstoši LKP Cēsu rajona komitejas plēnuma nolēmumam, kas izriet no 1955. gada 11. decembra protokola Nr. 1, §1-1 un ko parakstīja pirmais sekretārs Vladimirs Sēja, par rajona pirmo sekretāru atkārtoti ievēlēts Vladimirs Sēja.[70] 1956. gada 19. janvārī Sēja kļūst par LKP CK locekļa kandidātu.[71] 1957. gada 11. decembra raksturojums, ko parakstīja LKP CK sekretārs Nikolajs Bisenieks (1906–1981), vizēja arī Augusts Voss, ir vēl bezpersoniskāks, satur vispārīgu un lakoniski izklāstītu informāciju, norādei par to, ka Sēja ir krievs, seko informācija, ka "pārzina latviešu valodu"[72]. Šeit uzzinām, ka Sēja tobrīd mācās PSKP CK Neklātienes augstākajā partijas skolā. LKP CK biroja nolēmums, kas izriet no 1957. gada 13. decembra protokola Nr. 96, §46, paredz "komandēt" biedru Vladimiru Sēju, Alfrēda dēlu LPSR Valsts drošības komitejas (VDK) rīcībā, reizē atbrīvojot no LKP Cēsu rajona pirmā sekretāra pienākumiem.[73] Ievērojams, ka aptuveni pirms pusgada, 1957. gada 31. maijā Vladimirs Sēja parakstīja apņemšanos, ka viņš, strādājot LKP Cēsu rajona komitejā vai esot atbrīvots no darba, apņemas glabāt valsts noslēpumus, kas kļūst zināmi dienesta sakarā, kā arī visas ziņas, kas attiecas uz PSKP CK un LKP CK un to darbu, un nekādā veidā neizpaust un nedalīties ar minēto informāciju. Apņemšanās ietver arī norādi par atbildību saskaņā ar PSRS Augstākās Padomes Prezidija 1947. gada 9. jūnija dekrētu un saistību sniegt ziņas par visām izmaiņām anketā, konkrēti, par radiniekiem un paziņām, kas saistīti ar ārzemniekiem vai izbraukušiem uz ārzemēm.[74]



No 1958. gada janvāra Vladimirs Sēja ir LPSR VDK priekšsēdētāja vietnieks. LKP CK biroja nolēmums, kas pamatojas uz 1958. gada 13. janvāra protokolu Nr. 99, §70 un ko parakstīja pirmais sekretārs Jānis Kalnbērziņš, apstiprina Vladimiru Sēju par LPSR VDK priekšsēdētāja vietnieku kadru jautājumos un LPSR VDK locekli, reizē atbrīvojot no minētajiem pienākumiem Longinu Avdjukeviču.[75] Nolēmumā nav minēts atbrīvošanas iemesls, tomēr acīmredzams, ka tas saistīts ar Avdjukeviča iecelšanu par LPSR VDK priekšsēdētāja vietnieku operatīvās darbības jautājumos. No 1958. gada marta Sēja kļūst par VDK kadru daļas priekšnieka vietnieku. Saskaņā ar LKP CK biroja nolēmumu, kas izriet no 1958. gada 4. marta protokola Nr. 4, §2 un ko parakstīja sekretārs Nikolajs Bisenieks, Vladimirs Sēja apstiprināts par LPSR VDK kadru daļas priekšnieka vietnieku.[76]

No 1959. gada augusta līdz 1963. gada februārim ir LPSR VDK priekšsēdētāja palīgs.[77] LPSR VDK 1959. gada 17. oktobra vēstulē Nr. 3/1681, kas adresēta LKP CK pirmajam sekretāram Jānim Kalnbērziņam un ko parakstīja priekšsēdētājs, ģenerālmajors Jānis Vēvers, izteikts lūgums apstiprināt Sēju par LPSR VDK priekšsēdētāja palīgu kadru jautājumos, reizē atbrīvojot viņu no kadru daļas priekšnieka vietnieka. Turpat sniegts Sējas raksturojums, no kura uzzinām, ka tobrīd Sēja mācās PSKP CK Neklātienes augstākās partijas skolas 5. kursā un ka pēc Vēvera ieskatam Sējā īsā laikā esot izpētījis savas struktūrvienības specifiku un iepazīies ar personālsastāvu, prasmīgi vadot padoto tam operatīvo sastāvu un veidojot attiecības ar LPSR VDK darbiniekiem. Turklāt turpat minēts, ka ir ievēlēts par partijas komitejas sekretāra vietnieku.[78] 1959. gada 17. oktobra raksturojumā, kas bijis minētās vēstules pielikumā un ko kopīgi parakstīja LPSR VDK priekšsēdētājs Jānis Vēvers un partijas komitejas sekretārs Filips Kirpičenko, Jevlana dēls, atkārtots jau vēstulē minētais, precizējot, ka Sēja par partijas komitejas sekretāra vietnieku ievēlēts 1958. gadā.[79] LKP CK biroja nolēmumā, kas izriet no 1959. gada 11. novembra protokola Nr. 81, §36 un ko parakstīja otrs sekretārs Vilis Krūmiņš, Sēja apstiprināts par LPSR VDK palīgu kadru jautājumos.[80]

Sprīžot pēc LPSR VDK 1960. gada 18. marta vēstules LKP CK pirmajam sekretāram Arvīdam Pelšem, ko parakstīja priekšsēdētājs Jānis Vēvers, LPSR VDK notikušas strukturālas izmaiņas atbilstoši LPSR Ministru Padomes 1959. gada 17. jūlija nolēmumam Nr. 380, kādēļ lūgts apstiprināt LPSR VDK kolēģiju sekojošā sastāvā: kolēģijai priekšsēdētājs – LPSR VDK priekšsēdētājs Jānis Vēvers; kolēģijas loceklis – LPSR VDK priekšsēdētāja vietnieks Longins Avdjukevičs, LPSR VDK priekšsēdētāja palīgs kadru jautājumos Vladimirs Sēja, LPSR VDK 1. daļas priekšnieks Jānis Lukasevičs[81], LPSR VDK 2. daļas priekšnieks Aleksandrs Čekis[82], LPSR VDK operatīvi tehniskās daļas priekšnieks Leonīds Ļevkovičs[83], PSRS VDK Baltijas kara apgabala sevišķās daļas priekšnieks Leonīds Ivanovs[84], LPSR VDK izmeklēšanas daļas priekšnieks Kārlis Vitols[85], LPSR VDK Ventpils pilsētas un ostas daļas pilnvarotais Viktors Ņikaškins[86],[87] LPSR Ministru Padome 1960. gada 15. augusta dokumentā Nr. 13/237-36, ko parakstījis tās priekšsēdētājs Jānis Peive, kurš kā LPSR Zinātņu akadēmijas prezidents pirms dažiem gadiem bija bijis Vladimira Sējas tēva Alfrēda tiešais priekšnieks šajā ministrijas līmeņa zinātnes pārvaldes iestādē, lūdz LKP CK apstiprināt LPSR VDK kolēģijas sastāvu. Ievērojams, ka atšķirībā no iepriekš minētā LPSR VDK iesniegtā kolēģijas sastāva šeit Viktora Ņikaškina vietā piedāvāts LPSR VDK Daugavpils pilsētas un dzelzceļa pilnvarotais Boriss Ņefedovs[88],[89] Izzaīnai, kas sagatavota Vladimira Sējas apstiprināšanai par LPSR VDK kolēģijas locekli, sekojošais raksturojums, ko parakstīja LKP CK administratīvo, tirdzniecības un finansu organu nodaļas vadītājs Filips Sokurenko (1914–1973), satur galvenokārt Sējas vērtējumu, pildot LPSR VDK amatus. Norādīts, ka,

“esot pieredzei partijas darbā, ātri apguvis jauno darba jomu, pareizi organizējis darbu personālsastāva izpētei, sadalei un audzināšanai.”[90]

Turklāt atšķirībā no iepriekšējiem raksturojumiem šeit norādīts ne tikai pozitīvais, bet arī pieļautās kļūdas, proti, ka, uzsākot darbu LPSR VDK, Sēja esot reizēm pieļāvis karstgalvību, novērtējot darbiniekus. Tas esot radījis reizēm piesardzību kolēģos, kas izpaudās, piemēram, 1959. gada partijas komitejas vēlēšanās, kur Sējas kandidatūra bija noraidīta. Turpat minēts, ka savas kļūdas Vladimirs Sēja esot apzinājis un tās labo. No raksturojuma uzzinām, ka 1960. gadā ar teicamām sekmēm pabeigta PSKP CK Neklātienes augstākā partijas skola. 1960. gada 26. jūnija kadru uzskaites sektora vadītāja izziņa apliecina, ka Vladimirs Sēja ir 1960. gadā pabeidzis PSKP CK Neklātienes augstāko partijas skolu.[91] Papildus no minētā raksturojuma uzzinām, ka tā sagatavošanas brīdī Sēja nosūtīts mācībās uz pieciem mēnešiem VDK vadošā sastāva pilnveidošanas kursos Maskavā. Minēts arī, ka pirms doties uz Maskavu, vadījis LPSR VDK partijas komitejas lektoru grupu.[92] LPSR Ministru Padomes priekšsēdētāja Jāņa Peives 1960. gada 15. augustā piedāvātais LPSR VDK kolēģijas sastāvs bija apstiprināts ar LKP CK biroja nolēmumu, kas izriet no 1960. gada 13. decembra protokola Nr. 44, §33 un ko parakstīja pirmais sekretārs Arvīds Pelše.[93]

1963. gada 21. janvāra raksturojums, ko kopīgi parakstīja LPSR VDK priekšsēdētājs Jānis Vēvers un partijas komitejas sekretārs Nikolajs Galkins[94], sniedz informāciju par Sējas, kas attiecīgajā brīdī ir apakšpulkvedis, panākumiem LPSR VDK pēc apstiprināšanas kolēģijas sastāvā. Tā pamatā saistīta ar darbu LPSR VDK novērtēšanu. Atšķirībā no iepriekš minētā raksturojuma, šis ir pozitīvi formulēts. Vienīgā divdomīgi vērtējamā piezīme saistīta ar Sējas rakstura novērtējumu, proti, minēts, ka Sējas personiskā nepilnība ir salīdzinoša noslēgtība. Norādīts, ka

“darbu ar kadriem pārzina labi, prot veidot un vadīt sarunas ar cilvēkiem, pareizi atpazīt un novērtēt cilvēka priekšrocības un trūkumus”.[95]

Raksturojumā uzsvērts, ka laika posmā no 1960. līdz 1962. gadam

“kadru daļa, Sējam personiski piedaloties, atlasīja un pieņēma darbā ievērojamu darbinieku skaitu, kas pēc savām politiskajām un darba kvalitātes atbilst izvirzītajām drošības dienestu struktūru prasībām, un šobrīd lielākā daļa no viņiem veiksmīgi izpilda savus pienākumus”.[96]

Tas liek secināt, ka LPSR VDK strukturālajām pārmaiņām sekojusi arī ievērojama kadru maiņa, kuras atlasē, tāpat arī LPSR VDK turpmākās darbības noteikšanā bijusi nozīmīga loma arī Vladimiram Sējam. Raksturojumā minēts arī, ka Sēja pilda partijas komitejas sekretāra vietnieka pienākumus, kas norāda, ka kolēģu piesardzība, kas demonstrēta 1959. gadā, bijusi pārvarēta.

Atbilstoši LKP CK Prezidija nolēmumam, kas izriet no 1963. gada 29. janvāra protokola Nr. 12, §17, Sēja atbrīvots no darba LPSR VDK sakarā ar pāriešanu uz citu darbu, bet viņa vietā par LPSR VDK priekšsēdētāja palīgu kadru jautājumos apstiprināts Georgijs Karpovs, Pāvela dēls[97] (1924–2016). Nolēmumā nav minēts, ka darbs, ko uzņemas Vladimirs Sēja, ir LPSR sabiedriskās kārtības sargāšanas ministra amats. Izzaīnai, kas sagatavota LKP CK, lai apstiprinātu Vladimiru Sēju par LPSR sabiedriskās kārtības sargāšanas ministru, sekojošajā raksturojumā, ko parakstīja LKP CK administratīvo, tirdzniecības un finansu organu nodaļas vadītājs Filips Sokurenko, ir atrodams vien vispārīgs ziņas par dienesta gaitām, kas pozitīvi novērtētas. Atšķirībā no iepriekš minētā raksturojuma, kur Sējam aizrādīts uz zināmu noslēgtību, šeit minēts, ka Sēja “aktīvi piedalās partijas darbā un kolektīva sabiedriskajā dzīvē”.[98] Atbilstoši LKP CK Prezidija nolēmumam, kas izriet no 1963. gada 22. janvāra protokola Nr. 10, §106, Sēja apstiprināts par LPSR sabiedriskās kārtības sargāšanas ministru un izteikts lūgums PSKP CK apstiprināt nolēmumu.[99] Minētā lēmuma pieņemšanas apstākļus skaidro 1963. gada 23. janvāra dokuments, kas adresēts PSKP CK un ko parakstīja LKP CK pirmais sekretārs Arvīds Pelše, kur norādīts, ka LKP CK Prezidijs 1963. gada 22. janvārī izskatīja jautājumu *Par neapmierinošu stāvokli darbā ar kadriem Latvijas PSR Sabiedriskās kārtības sargāšanas ministrijā*. Minētā jautājuma izskatīšana bijusi saistīta ar LPSR sabiedriskās kārtības sargāšanas ministra Ivana Zujāna[100] rīcību, nenodrošinot vadītās ministrijas darbu cīņā ar kukuļņemšanu un sabiedriskā tīpašuma izsaimniekošanu, kā arī pieļaujot nopietnus trūkumus darbā ar ministrijas kadriem. Zujāna rīcības neatbilstība konstatēta sakarā ar to, ka Rīgā esot atklājušas lielas izsaimniekotāju un kukuļņēmēju grupas, kas vairākus gadus darbojušas Tekstilpreču, gatavo apģērbu un apavu tirdzniecības uzņēmuma sistēmā (*Текстильшвейлобьювтор*). Rīgas pilsētas izpildkomitejas tirdzniecības pārvaldē, Daugavpils pilsētas izpildkomitejas tirdzniecības pārvaldē, kā arī citviet. Turklāt kopš 1957. gada notikusi nesodīta zivju un zivju produkcijas izzagšana Tautsaimniecības padomes uzņēmumos (*Соенархоз*), kā arī LPSR zivju rūpniecības iekšējo ūdeņu tresta uzņēmumos. Līdzās pārtētiem par “plaukstošo noziedzību”, minēts arī, ka esot atklāts, ka milicijas darbā konstatēti rupji sociālistiskās likumības pārkāpumi un pilnvaru pārsniegšana, esot pieļauta nelikumīga izmeklēšana, pilsoņu aizturēšana un arestēšana. 1962. gada desmit mēnešos 434 krimināllietās izmeklēšana esot pārsniegusi likumā noteikto laiku, vairāk nekā 40 cilvēki bijuši nelikumīgi saukti pie kriminālatbildības, kas vēlāk attaisnoti tiesā. Turklāt norādīts, ka nav pilnībā pārdzīvota nosodāma prakse slēpt atsevišķus noziedzīgos nodarījumus un nepamatotus atteikumus par krimināllietu ierosināšanu sakarā ar pilsoņu un organizāciju iesniegumiem.[101] Zujāna atbildība saskatīta apstākļi, ka viņa vadītājam ministrijā esot neievērots partijisks princips kadru atlasē, sadalē un audzināšanā, esot pieļauta nepriecīgā attiecībā uz darbiniekiem, kas pieļāvuši dienesta stāvokļa jaunprātīgu izmantošanu un amorālu rīcību. Ivans Zujāns esot liberāli izturējies pret šādiem darbiniekiem un atbalstījis viņus. Tad, kad atklājušies ministrijas mantiskā tīpašuma zagšanas fakti, Zujāns esot aprobežojies ar vainīgo atbrīvošanu no darba, nevis saukšanu pie kriminālatbildības.[102] Minēto notikumu atspoguļojums gūst publisku atspoguļojumu vairākus mēnešus vēlāk.[103] Dokumenta noslēgumā seko aicinājums Vladimiru Sēju apstiprināt par jauno LPSR sabiedriskās kārtības sargāšanas ministru un īss viņa raksturojums.[104] Sagatavots arī atsevišķs 1963. gada

janvāra raksturojums, ko parakstīja Arvīds Pelše par virzīto ministra kandidātu PSKP CK apstiprināšanai un kur Vladimiris Sēja raksturots līdzīgi kā tad, kad virzīts LKP CK apstiprināšanai.[105]

Vladimirs Sēja no 1963. gada februāra ir LPSR sabiedriskās kārtības sargāšanas ministrs, bet no 1968. gada decembra[106], kad LPSR Sabiedriskās kārtības sargāšanas ministrija pārdēvēta atkal par LPSR iekšlietu ministriju, ir LPSR iekšlietu ministrs.[107] Minētos amatus apvieno ar darbību vēlēšanās (protams, fiktīvi un nedemokrātiski vēlēšanās) institūcijās: 1963. gada martā kļūst par LPSR Augstākās Padomes deputātu, 1963. gada decembrī – par LKP CK locekli, 1966. gada martā – atkārtoti par LKP CK locekli, 1967. gada martā – atkārtoti par LPSR Augstākās Padomes deputātu, 1971. gada februārī – atkārtoti par LKP CK locekli un 1971. gada jūnijā – atkārtoti par LPSR Augstākās Padomes deputātu.[108]

1964. gada 15. oktobra raksturojumā, ko parakstīja LKP CK sekretārs, sniegta samērā vispārīga informācija par Sēju. Viņa panākumi kopš iecelšanas LPSR sabiedriskās kārtības sargāšanas ministra amatā raksturoti trīs teikumos. Pirmkārt, Sēja esot "apguvis jauno darba jomu un tiek galā ar uzliktajiem pienākumiem". Otrkārt, pēdējā laikā esot vērojama zināma cīņas pastiprināšanās ar noziedzību un sabiedriskās kārtības pārkāpumiem. Šādā veidā netieši norādot, ka Zujāna atcelšana un Sējas iecelšana par LPSR sabiedriskās kārtības sargāšanas ministru bijusi pamatota. Treškārt, Sēja aktīvi piedaloties republikas dzīvē, esot izpelnījies autoritāti un ievēlētā par LKP CK locekli un LPSR Augstākās Padomes deputātu.[109] Par minēto laika posmu Vladimiris Sēja publiski novērtēts, 1965. gada 1. oktobrī apbalvojot ar Darba Sarkanā Karoga ordeni par sasniegtajiem panākumiem tautsaimniecības, zinātnes un kultūras attīstībā LPSR un 1967. gada martā saņemot jubilejas medaļu PSRS *Bruņoto Spēku 50 gadi*. [110]

LKP CK birojs, pamatojoties uz 1970. gada 16. februāra protokola Nr. 149, §4 *Par ugunsgrēku latviešu sarkano strēlnieku pieminējamā celtniecībā* 7. punktu LPSR iekšlietu ministram Vladimiram Sējam izteikts rājienis par nopietnām nepilnībām ugunsdrošības nodrošināšanā, kā arī uzdots LPSR iekšlietu ministrijai nodrošināt stingru kontroli pār ugunsdrošības noteikumu ievērošanu, veicot nepieciešamo, lai ātri novērstu atklātos pārkāpumus.[111] Minētais gadījums guva atspoguļojumu arī presē ar Sējas reakcijas palīdzību, sodot atbildīgos un publiski paužot nosodījumu.[112] Zīmīgi, ka šis bija viens no tiem ugunsgrēkiem, kas postīja sākotnējo arhitekta-pilsētplānotāja Gunāra Lūša-Grinberga, arhitekta Dzintara Dribas un tēlnieka Valža Alberga ieceri Latviešu strēlnieku muzejam un piemineklim Rātslaukumā, Vecrīgā. Neskatoties uz rājieniem, Sēja 1970. gada 27. martā saņēma jubilejas medaļu *Par varoņīgu darbu. Atzīmējot V. I. Ļeņina 100. dzimšanas dienu*, [113] bet 1971. gada augustā bija apbalvots ar Sarkanā Karoga ordeni par nopelniem sociālistiskās likumības un tiesiskās kārtas nostiprināšanas darbā.[114]

Neskatoties uz nopelniem Otrajā pasaules karā, centīgām dienesta gaitām un ilgstošu protekcionismu, izaugsmei un vietai nomenklatūras rindās pietika vien ar anonīmām denunciacijām par nepiedienīgu un apkaunojošu rīcību privātā dzīvē. Formāli LKP CK birojs, pamatojoties uz 1972. gada 20. jūnija protokolu Nr. 37, §52 nolemj atbrīvot Sēju no LPSR iekšlietu ministra amata, viņa vietā iecelot Jāni Brolišu.[115] Atcelšanas iemesls dokumentā nav minēts. Tomēr iegantī meklējami 1972. gada 29. aprīļa dokumentā, kas adresēts LKP CK un ko parakstīja LKP CK administratīvo orgānu nodaļas vadītājs Vladimiris Čurkins, kur sniegts skaidrojums lēmuma atcelt Vladimiru Sēju no LPSR iekšlietu ministra amata. Šāda lēmuma pamatā bijusi PSKP CK un LKP CK adresētās anonīmās vēstules, kurās

"ziņots par nepiedienīgu LPSR iekšlietu ministra [biedra Vladimira Sējas, Alfrēda dēla] uzvedību, par to, ka viņš šķīries no sievas un ir sakars ar padoto darbinieci Zorinu"[116].

Minētais anonīmājs vēstulēs, spriežot no dokumentā izklāstītā, esot pārbaudīts, konstatējot, ka pamatā informācija atbilst īstenībai. Protī, neilgu laiku pirms minētā dokumenta sagatavošanas Vladimira Sējas un viņa sievas Ausmas Sējas attiecības sarežģījās un pēc ilgstošas kopdzīves abi esot nonākuši šķīršanās priekšā.[117]

LKP CK nomenklatūras Vladimira Sējas personas lietā faktiski nav ziņu par Sējas sievu un bērniem. No esošajiem dokumentiem var secināt, ka Sēja apprecējās pēc ierašanās Latvijas teritorijā ar Ausmu Cinīti, Roberta meitu, dzimušu 1928. gadā laukstrādnieka algādža ģimenē Tukuma apriņķa Grenču pagastā, kur dzīvoja arī Otrā pasaules kara laikā. 1948. gada 15. aprīļa biogrāfijas rakstīšanas laikā viņa strādāja par Tukuma rajona komjaunatnes komitejas uzskaites nodaļas vadītāju. Ausma Sēja bijusi PSKP biedre kopš 1945. gada.[118] 1948. gada nogalē Sēju ģimenē piedzima meita.[119]

Sējas sieva par anonīmājs vēstulēs minēto paskaidrojusi, ka šķīršanās priekšā esot tāpēc, ka viņa uzzinājusi par vīra sakaru ar citu sievieti. Šos "tuvas sakarus", kas turpinoties arī dokumenta sagatavošanas brīdī, pēc sievas vārdiem, esot nosodījušas gan Sējas meitas, gan pat viņa māte, kas dzīvojoja veco jauzu pensionātā. Savukārt Vladimiris Sēja savos paskaidrojumos LKP CK esot norādījis, ka faktiski kopā ar sievu esot šķīries vēl divus gadus atpakaļ sakarā ar atsvešināšanos, kā arī paudis viedokli, ka turpmākā kopdzīve ir bezjēdzīga un apgrūtināša. [120] Dokuments apliecina, ka Vladimira Sējas un viņa sievas vārdi bijuši pārbaudīti, jo ir konstatēts, ka tik tiešām Sējam esot "ciešs sakars" ar LPSR iekšlietu ministrijas darbinieci M. Zorinu (vārds nav precizēts), dzimušu 1937. gadā, kas bijusi iepriekš precēta un kurai ir meita.[121]

Iztaujāta par attiecībām arī Zorina, kura pārrunu laikā informēja, ka ar Sēju esot iepazīsies dažus gadus atpakaļ un konkrētajā brīdī viņiem esot "tuvas attiecības". Abi kopā pavadot brīvo laiku, bieži Vladimiris Sēja apmeklējot viņas dzīvokli, ļoti labi izturoties pret viņas meitu un māti. Tāpat Zorina esot stāstījusi par to,

"ka viņa patiesi mīl [Vladimiru Sēju, Alfrēda dēlu] un neiedomājas viņu attiecību pārtraukšanu, dara visu, lai nostiprinātu tās, veidotu viņam labus sadzīves apstākļus, kas viņam ir kā trūcis savā iepriekšējā ģimenē". [122]

Vladimirs Sēja neesot noliedzis savas "tuvas attiecības" ar Zorinu un savā rakstveida paskaidrojumā norādījis:

"Zorina patiešām man ļoti patīk un es gribētu, lai viņa būtu nākotnē viņa sievas kārtā".

Kā izrādās no sagatavotā dokumenta LKP CK vajadzībām, iekšlietu ministra faktiskā šķīršanās un "tuvas attiecības" ar padoto bija kļuvušas zināmas daļai ministrijas, kā arī citu struktūru darbiniekiem.[123]

Rezumējot konstatēts, ka anonīmo vēstūļu izskatīšanas rezultātā apstiprinājies, ka LPSR iekšlietu ministrs Vladimiris Sēja šķīras no savas sievas un gatavojas precēties ar M. Zorinu, "kas ir 15 gadus jaunāka par viņu, kurai ir meita un māte"[124]. Secināts:

"Tāda nepiedienīga uzvedība apkauno [biedru Vladimiru Sēju, Alfrēda dēlu] kā republikas iekšlietu ministru, LKP CK locekli un LPSR Augstākās Padomes deputātu, atspoguļojas uz viņa autoritāti un dienesta pienākumu pildīšanu." [125]

Informācija LKP CK sagatavota, lai izskatītu jautājumu par Sējas "nepareizu uzvedību". [126] Dokumentu kopums rada iespaidu, ka anonīmās denunciacijas bijušas organizētas ar augstas un ietekmīgas LKP CK biroja amatpersonas ziņu un ministra amata atstāšana šādā veidā ir sākotnēji iecerētais mērķis, nevis sekas paša Sējas rīcībai. Pārmetumu intensitāte nav samērojama ar tā laika LKP publiski sludinātās morāles tonalitātēm. Piemēram, LKP CK laikraksts *Cīņa* šajā laika posmā apsveic laulības šķīršanas iedibināšanu Itālijas Republikā kā demokrātisma uzvaru [127], tajos gados laulības šķīršana okupētajā Latvijā ir ārkārtīgi bieža parādība [128], 1970. gadā PSRS Augstākās Padomes Savienības Padomes un Tautību Padomes likumdošanas ierosinājumu komisiju kopīgajā sēdē par paternitātes atzīšanu un laulības šķīršanu ziņoja arī PSRS iekšlietu ministrs [129].

Neskatoties uz to, ka Vladimira Sējas personas lieta Nr. 319 izformēta 1972. gada 26. jūnijā [130], tā ir papildināta ar 1973. gada 20. februāra izziņu, ko parakstīja LKP CK partijas organizatoriskās nodaļas vadītājs Leonards Bartkevičs, kur sniegta informācija, ka Vladimiris Sēja lūdzis LKP CK atcelt partijas sodu "rājieniem", ko LKP CK birojs noteicis 1970. gada 16. februārī par nopietnām nepilnībām ugunsdrošības nodrošināšanā struktūru darbā. Secināts, ka Sēja neestrādā republikas iekšlietu sistēmā un kopš soda noteikšanas pagājuši trīs gadi, tādēļ LKP CK partijas organizatoriskā daļa nodaļa uzskatīt par iespējamu atcelt rājienus. [131] Pamatojoties uz LKP CK 1973. gada 27. februāra nolēmumu Nr. B-51/33, ko parakstīja pirmais sekretārs Augusts Voss un kas izriet no

1973. gada 20. februāra protokola Nr. 51, §33, Sējas lūgums par rājienu atcelšanu bija apmierināts.[132] Minētais Vladimira Sējas lūgums rada iespaidu, ka šādi mēģināts atgriezties nomenklatūras aprītē.

[1] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l. (LKP CK nomenklatūras Vladimira Sējas personas lieta). Visi dokumenti lietā ir krievu valodā, izņemot daudzu veidlapu galvas, kas ir gan krievu, gan latviešu valodā, un vienu raksturojumu, kas sagatavots latviešu valodā, proti, LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 10. lp.).

[2] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 8. lp. (1949. gada 31. janvāra autobiogrāfija).

[3] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 7. lp. (1948. gada 15. aprīļa autobiogrāfija).

[4] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 4. lp. (1948. gada 31. janvāra kadru uzskaites personas lapa).

[5] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 4. lp.

[6] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 5. lp.

[7] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 4. lp.

[8] Šeit un turpmāk, norādot uz dalību Padomju Savienības Komunistiskajā partijā, būs izmantots pēdējā šīs partijas nosaukuma akronīms.

[9] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 7. lp.

[10] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 8. lp.

[11] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 7. lp.

[12] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 8. lp.

[13] Šeit un turpmāk, norādot uz dalību Vissavienības Ļeņina komunistiskās jaunatnes savienībā, būs izmantots pēdējā nosaukuma akronīms.

[14] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 7. lp.

[15] "История создания университета", *Сибирский государственный университет путей сообщения*. Pieejams: www.stu.ru/about/index.php

[16] "История: НИВИТ-НИИЖТ-СГУПС", *Сибирский государственный университет путей сообщения*. Pieejams: www.stu.ru/about/index.php

[17] *Железнодорожные войска России*, книга 4, В период мирного строительства: 1945–1991. Москва: Русь-Стиль XXI век, 2002, глава VII. militera.lib.ru/h/zheleznodorozhnye_voyska_rossii/36.html

[18] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 7. lp.

[19] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 4. lp.

[20] Daudzi Novosibirskas transporta kara inženieru institūta audzēkņi esot pieteikušies brīvprātīgi kara dienestam, sākot jau ar 1941. gada 22. jūniju. "История создания университета", *Сибирский государственный университет путей сообщения*. Pieejams: www.stu.ru/about/index.php

[21] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 4. lp. otra puse.

[22] "1011 артиллерийский полк 308-й стрелковой Краснознаменной дивизии (2 формирования)", *Победа 1945*. Pieejams: www.pobeda1945.su/division/4809

[23] "1011 артиллерийский полк 308-й стрелковой Краснознаменной дивизии (2 формирования)", *Победа 1945*. Pieejams: www.pobeda1945.su/division/4809

[24] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 4. lp. otra puse.

[25] "1011 артиллерийский полк 308-й стрелковой Краснознаменной дивизии (2 формирования)", *Победа 1945*. Pieejams: www.pobeda1945.su/division/4809

[26] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 5. lp.

[27] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 5. lp. otra puse.

[28] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 7. lp. otra puse.

[29] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 8. lp. otra puse.

[30] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 5. lp. otra puse. Cita starpā, papildinājumā kadru uzskaites personas lapai ir spiedogi, kas atkārtoti 1948. gada 31. janvāra kadru uzskaites personas lapā minēto par apbalvojumiem un precīzē šo informāciju. LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 2. lp.

[31] Šāds numurs minēts arī 1948. gada 15. aprīļa autobiogrāfijā (LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 7. lp.) un 1949. gada 31. janvāra autobiogrāfijā (LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 8. lp.).

[32] Acīmredzot, tas veikts vēlāk, vai nu pārbaudot 1948. gada 31. janvāra kadru uzskaites personas lapā norādīto informāciju vai vēlāk to precizējot, piemēram, pēc jaunas partijas biedra kartes izsniegšanas. Spriežot pēc papildinājuma kadru uzskaites personas lapā, personas lieta vairākkārtīgi ir pārbaudīta: 1948. gada 4. septembrī veikta personas lietas noformēšanas pārbaude, ko apliecina kadru uzskaites sektora vadītāja atzīme, ka personas lieta noformēta pareizi; 1965. gada 12. jūnijā pārbaudīta personas lapas papildinājuma pārrakstīšanas pareizība; 1967. gada 15. martā – personas lietas satura pareizība; 1967. gada 20. novembrī – otrreizēja personas lietas pareizības pārbaude (LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 3. lp. otra puse).

[33] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 4. lp.

[34] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 4. lp.

[35] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 7. lp.

[36] Šeit un turpmāk, norādot Latvijas Komunistiskās partijas institūciju vai amatu, būs izmantots Latvijas Komunistiskās partijas pēdējā nosaukuma akronīms.

[37] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 4. lp. otra puse, 7. lp.

[38] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 4. lp.

[39] 1948. gada 31. janvāra kadru uzskaites personas lapas pirmajā lapā pie ziņām par izglītību norādīts jūlijs, bet šīs lapas otrajā pusē pie ziņām par darba gaitām, ieskaitot kara dienestu, norādīts augusts (LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 4. lp., 4. lp. otra puse). Papildinājumā kadru uzskaites personas lapai norādīts augusts (LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 2. lp.).

- [40] "Republikaniskā partijas skola pie LK(b)P CK", *Cīņa*, Nr. 213, 1946, 12. septembris, 2. lp.
- [41] "Republikaniskā partijas skola pie LK(b)P CK", *Cīņa*, Nr. 213, 1946, 12. septembris, 2. lp. Domājams partijas skola atradās pašreizējā Brīvības un Lāčplēša ielu stūrī, tā sauktajā *Brigadera namā*, kuru nacionālā romantisma arhitektūras stilā cēla rakstnieces Annas Brigaderes brālis Jānis. Gailīte, Angelika. "Anna Brigadere mūsu vidū", *Universitas*, Nr. 9, 1962, 1. aprīlis, 12. lpp.
- [42] Alfrēda Sējas dzīves un darba gājumam var izsekot ar preses palīdzību. Alfrēds Sēja dzimis 1898. gadā Saldū, bezzemnieka ģimenē, strādājis kopš 15 gadu vecuma. 1915. gada vasarā brīvprātīgi iestājies 2. Rīgas latviešu strēlnieku bataljonā, esot PSKP biedrs kopš 1917. gada marta ("Alfrēds Sēja", *Cīņa*, 1959, 2. aprīlis). Tad arī esot sācis Valkas komitejas biroja sekretāra darbu. 1918. gada beigās, "izpildot aizrobožā esošā Latvijas K(b)P CK biroja uzdevumu, viņš dodas caur fronti uz Rīgu, kur pagrīdes darbā Kara-revolucionārā komitejā uztur sakarus ar Sarkano Armiju" ("Alfrēds Sēja", *Latvijas Zinātnieks*, 1959, 22. aprīlis). 1919. gadā viņš, "būdam atbildīgā darbā Latvijas K(b)P Centrālajā Komitejā, aktīvi piedalās jaunās Latvijas padomju republikas celtniecībā" ("Alfrēds Sēja", *Latvijas Zinātnieks*, 1959, 22. aprīlis). Tad pilda partijas darbu Sibīrijā, Altajā un Krimā, organizējot pārtikas apgādi Krievijas pilsoņu kara laikā, cīnoties ar *pretpadomju elementiem*, organizējot lauksaimniecības kolektivizāciju, palīdzības sniegšanu PSRS bruņotajiem spēkiem Otrā pasaules kara laikā. Kopš 1945. gada maija pilda partijas darbu Latvijas teritorijā, sākumā ir LKP Tukuma apriņķa komitejas sekretārs ("Alfrēds Sēja", *Cīņa*, 1959, 2. aprīlis), tad piecus gadus pilda LKP Talsu apriņķa un vēlāk rajona komitejas pirmā sekretāra pienākumus ("Alfrēds Sēja", *Cīņa*, 1959, 2. aprīlis, "Alfrēds Sēja", *Latvijas Zinātnieks*, 1959, 22. aprīlis). Pēdējos gados (vairāk kā piecus gadus) strādājis par LPSR Zinātņu akadēmijas lietu pārvaldnieku ("Alfrēds Sēja", *Cīņa*, 1959, 2. aprīlis, "Alfrēds Sēja", *Latvijas Zinātnieks*, 1959, 22. aprīlis). Bijā personālais pensionārs, mira 1959. gada 31. martā. "Alfrēds Sēja", *Cīņa*, 1959, 2. aprīlis, "Alfrēds Sēja", *Latvijas Zinātnieks*, 1959, 22. aprīlis
- [43] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 9. lp. (LKP Talsu apriņķa komitejas 1946. gada 17. oktobra sēdes protokola Nr. 32 izraksts, ko parakstīja sekretārs Alfrēds Sēja).
- [44] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 10. lp. (raksturojums, ko parakstīja LKP Talsu apriņķa komitejas kadru sekretāre E. Pēda).
- [45] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 5. lp.
- [46] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 4. lp.
- [47] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 4. lp. otra puse.
- [48] "Rīgas pilsētas vēlēšanu komisijas paziņojums", *Cīņa*, 1950, 30. novembris.
- [49] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 11. lp. (LKP CK Republikāniskās partijas skolas 1948. gada 20. maija raksturojums, ko kopīgi parakstīja direktore Olga Vāvere un partijas biroja sekretārs Longins Avdjukevičs).
- [50] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 2. lp.
- [51] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 5. lp.
- [52] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 12. lp. (LKP Cēsu apriņķa komitejas izraksts, kas pamatojas uz 1949. gada 31. janvāra protokolu Nr. 4, §6 un ko parakstīja sekretārs Pāvels Dergačs).
- [53] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 13. lp. (1949. gada 31. janvāra raksturojums, ko parakstīja LKP Cēsu apriņķa komitejas sekretārs Pāvels Dergačs).
- [54] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 14. lp. (LKP CK nolēmums, kas izriet no 1950. gada 11. janvāra biroja sēdes protokola Nr. 73, §3 un ko parakstīja pirmais sekretārs Jānis Kalnbērziņš).
- [55] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 2. lp.
- [56] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 15. lp. (1950. gada 26. marta LKP Cēsu rajona komitejas pirmā sekretāra Indriķa Pinkša parakstītais raksturojums).
- [57] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 15. lp.
- [58] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 3. lp.
- [59] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 2. lp.
- [60] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 17. lp. otra puse (1952. gada 16. jūnija priekšlikums par darbinieka iecelšanu, ko parakstījis LKP CK partijas, arodbiedrību un komjaunatnes organizāciju nodaļas vadītājs Longins Avdjukevičs).
- [61] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 16. lp. (1952. gada 17. jūnija raksturojums, ko parakstīja LKP CK otrais sekretārs Fjodors Titovs).
- [62] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 15. lp.
- [63] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 16. lp.
- [64] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 18. lp. (LKP CK biroja nolēmums, kas izriet no 1952. gada 17. jūnija protokola Nr. 38, §28 un ko parakstīja otrais sekretārs Fjodors Titovs).
- [65] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 19. lp. (1952. gada 29. novembra raksturojums, ko parakstīja LKP CK pirmais sekretārs Jānis Kalnbērziņš).
- [66] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 21. lp. (LKP Cēsu rajona komitejas plēnuma nolēmums, kas izriet no 1953. gada 20. decembra protokola Nr. 1, §1 un ko parakstīja pirmais sekretārs Vladimirs Sēja).
- [67] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 20. lp. (LKP Cēsu rajona komitejas plēnuma nolēmums, kas izriet no 1954. gada 28. novembra protokola Nr. 1, §1-1 un ko parakstīja pirmais sekretārs Vladimirs Sēja).
- [68] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 22. lp. (1955. gada 20. maija lūgums).
- [69] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 23. lp. (1955. gada maija rekomendācija, ko parakstīja LKP CK pirmais sekretārs Jānis Kalnbērziņš).
- [70] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 24. lp. (LKP Cēsu rajona komitejas plēnuma nolēmums, kas izriet no 1955. gada 11. decembra protokola Nr. 1, §1 un ko parakstīja pirmais sekretārs Vladimirs Sēja).
- [71] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 2. lp. otra puse.
- [72] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 25. lp. (1957. gada 11. decembra raksturojums, ko parakstīja LKP CK sekretārs Nikolajs Bisenieks, vizēja arī Augusts Voss).
- [73] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 26. lp. (LKP CK biroja nolēmums, kas izriet no 1957. gada 13. decembra protokola Nr. 96, §46 un ko parakstīja pirmais sekretārs Jānis Kalnbērziņš).
- [74] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 27. lp. (Apņemšanās, ko Vladimirs Sēja parakstīja 1957. gada 31. maijā).
- [75] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 28. lp. (LKP CK biroja nolēmums, kas pamatojas uz 1958. gada 13. janvāra protokolu Nr. 99, §70 un ko parakstīja pirmais sekretārs Jānis Kalnbērziņš).

[76] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 29. lp. (LKP CK biroja nolēmums, kas izriet no 1958. gada 4. marta protokola Nr. 4, §2 un ko parakstīja sekretārs Nikolajs Bisenieks).

[77] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 2. lp.

[78] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 30. lp. (LPSR VDK 1959. gada 17. oktobra vēstule Nr. 3/1681, kas adresēta LKP CK pirmajam sekretāram Jānim Kalnbērziņam un ko parakstīja priekšsēdētājs, ģenerālmajors Jānis Vēvers).

[79] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 31. lp. (1959. gada 17. oktobra raksturojums, kas bijis LPSR VDK 1959. gada 17. oktobra vēstules Nr. 3/1681 pielikumā un ko kopīgi parakstīja LPSR VDK priekšsēdētājs Jānis Vēvers un partijas komitejas sekretārs Filips Kirpičenko).

[80] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 32. lp. (LKP CK biroja nolēmums, kas izriet no 1959. gada 11. novembra protokola Nr. 81, §36 un ko parakstīja otrais sekretārs Vilis Krūmiņš).

[81] Jānis Lukaševičs, Konstantīna dēls (1920–1988). Sk. plašāk: Žvinklis, Arturs. "LPSR VDK darbinieku Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru personas lietu analīze", *Totalitārisma sabiedrības kontrole un represijas*, autoru kolektīvs K. Jarinovskas zinātniskajā redakcijā, VDK zinātniskās izpētes komisijas raksti, 1. sēj. Rīga: LPSR Valsts drošības komitejas zinātniskās izpētes komisija, Latvijas Universitātes Latvijas vēstures institūts, 2016, 370., 374., 377., 378, 390. lpp.

[82] Aleksandrs Čekis, Mihaila dēls, dzimis 1916. gadā. Sk. plašāk: Žvinklis, Arturs. "LPSR VDK darbinieku Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru personas lietu analīze", *Totalitārisma sabiedrības kontrole un represijas*, autoru kolektīvs K. Jarinovskas zinātniskajā redakcijā, VDK zinātniskās izpētes komisijas raksti, 1. sēj. Rīga: LPSR Valsts drošības komitejas zinātniskās izpētes komisija, Latvijas Universitātes Latvijas vēstures institūts, 2016, 377., 378, 381., 385. lpp.

[83] Leonīds Ļevkovičs, Nikolaja dēls, dzimis 1912. gadā. Sk. plašāk: Žvinklis, Arturs. "LPSR VDK darbinieku Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru personas lietu analīze", *Totalitārisma sabiedrības kontrole un represijas*, autoru kolektīvs K. Jarinovskas zinātniskajā redakcijā, VDK zinātniskās izpētes komisijas raksti, 1. sēj. Rīga: LPSR Valsts drošības komitejas zinātniskās izpētes komisija, Latvijas Universitātes Latvijas vēstures institūts, 2016, 368., 378, 390. lpp.

[84] Leonīds Ivanovs, Georgija dēls (1918–2015). Sk. plašāk: Žvinklis, Arturs. "LPSR VDK darbinieku Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru personas lietu analīze", *Totalitārisma sabiedrības kontrole un represijas*, autoru kolektīvs K. Jarinovskas zinātniskajā redakcijā, VDK zinātniskās izpētes komisijas raksti, 1. sēj. Rīga: LPSR Valsts drošības komitejas zinātniskās izpētes komisija, Latvijas Universitātes Latvijas vēstures institūts, 2016, 387. lpp. Sk. par kolēģiju: Daukšts, Bonifācijs. "Latvijas Padomju Sociālistiskās Republikas Valsts drošības komitejas un Latvijas Ļeņina Komunistiskās jaunatnes savienības sadarbība (1953–1961)", *Totalitārisma sabiedrības kontrole un represijas*, autoru kolektīvs K. Jarinovskas zinātniskajā redakcijā, VDK zinātniskās izpētes komisijas raksti, 1. sēj. Rīga: LPSR Valsts drošības komitejas zinātniskās izpētes komisija, Latvijas Universitātes Latvijas vēstures institūts, 2016, 686. lpp.

[85] Kārlis Vītols, Pētera dēls, dzimis 1924. gadā. Sk. plašāk: Žvinklis, Arturs. "LPSR VDK darbinieku Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru personas lietu analīze", *Totalitārisma sabiedrības kontrole un represijas*, autoru kolektīvs K. Jarinovskas zinātniskajā redakcijā, VDK zinātniskās izpētes komisijas raksti, 1. sēj. Rīga: LPSR Valsts drošības komitejas zinātniskās izpētes komisija, Latvijas Universitātes Latvijas vēstures institūts, 2016, 372., 373., 376., 396.–397. lpp.

[86] Viktors Nikaškins, Semjona dēls, dzimis 1918. gadā. Sk. plašāk: Žvinklis, Arturs. "LPSR VDK darbinieku Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru personas lietu analīze", *Totalitārisma sabiedrības kontrole un represijas*, autoru kolektīvs K. Jarinovskas zinātniskajā redakcijā, VDK zinātniskās izpētes komisijas raksti, 1. sēj. Rīga: LPSR Valsts drošības komitejas zinātniskās izpētes komisija, Latvijas Universitātes Latvijas vēstures institūts, 2016, 372., 373., 376., 391. lpp. Spriežot pēc presē pieejamās informācijas Viktors Nikaškins ir Latvijas Valsts universitātes Juridiskās fakultātes absolvents, kas 1954. gadā visus valsts eksāmenus esot nokārtojis teicami. Ūdris, E. "Svinīgs akts juridiskajā fakultatē", *Padomju Students*, 1954, 29. jūnijs.

[87] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 33. lp. (LPSR VDK 1960. gada 18. marta vēstule LKP CK pirmajam sekretāram Arvidam Pelšem, ko parakstīja priekšsēdētājs Jānis Vēvers).

[88] Boriss Nefedovs, Pāvela dēls, dzimis 1916. gadā. Sk. plašāk: Žvinklis, Arturs. "LPSR VDK darbinieku Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru personas lietu analīze", *Totalitārisma sabiedrības kontrole un represijas*, autoru kolektīvs K. Jarinovskas zinātniskajā redakcijā, VDK zinātniskās izpētes komisijas raksti, 1. sēj. Rīga: LPSR Valsts drošības komitejas zinātniskās izpētes komisija, Latvijas Universitātes Latvijas vēstures institūts, 2016, 375., 379., 391. lpp.

[89] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 33. lp. (LPSR Ministru Padome 1960. gada 15. augusta dokumenta Nr. 13/237-36, ko parakstījis priekšsēdētājs Jānis Peive, noraksts).

[90] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 35. lp. otra puse (izziņa, kas sagatavota Vladimira Sējas apstiprināšanai par LPSR VDK kolēģijas locekli un kas satur atzīmi, ka kandidatūra apstiprināta ar LKP CK biroja nolēmumu, kas izriet no 1960. gada 13. decembra protokola Nr. 44, §33).

[91] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 5. lp. (1960. gada 26. jūnija kadru uzskaites sektora vadītāja izziņa).

[92] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 35. lp. otra puse

[93] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 36. lp. (LKP CK biroja nolēmums, kas izriet no 1960. gada 13. decembra protokola Nr. 44, §33 un ko parakstīja pirmais sekretārs Arvids Pelše)

[94] Nikolajs Galkins, Trofima dēls, dzimis 1919. gadā. Sk. plašāk: Žvinklis, Arturs. "LPSR VDK darbinieku Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru personas lietu analīze", *Totalitārisma sabiedrības kontrole un represijas*, autoru kolektīvs K. Jarinovskas zinātniskajā redakcijā, VDK zinātniskās izpētes komisijas raksti, 1. sēj. Rīga: LPSR Valsts drošības komitejas zinātniskās izpētes komisija, Latvijas Universitātes Latvijas vēstures institūts, 2016, 376., 378., 385. lpp. Spriežot pēc presē pieejamās informācijas Nikolaju Galkinu 1945. gadā apbalvoja ar LPSR Augstākās Padomes Prezidija Goda Rakstu un vērtīgām balvām "par sekmīgu Valdības speciālu uzdevumu izpildīšanu". "Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija dekrēts par apbalvošanu ar Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija Goda Rakstu un vērtīgām balvām", *Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija Ziņotājs*, Nr. 279, 1945, 30. decembris, 2.–3. lpp.

[95] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 37. lp. (1963. gada 21. janvāra raksturojums, ko kopīgi parakstīja LPSR VDK priekšsēdētājs Jānis Vēvers un partijas komitejas sekretārs Nikolajs Galkins).

[96] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 37. lp.

[97] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 38. lp. (LKP CK Prezidija nolēmums, kas izriet no 1963. gada 29. janvāra protokola Nr. 12, §17 un ko parakstīja pirmais sekretārs Arvids Pelše).

[98] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 39. lp. otra puse (izziņa, kas sagatavota LKP CK, lai apstiprinātu Vladimiru Sēju par LPSR sabiedriskās kārtības sargāšanas ministru).

[99] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 40. lp. (LKP CK Prezidija nolēmums, kas izriet no 1963. gada 22. janvāra protokola Nr. 10, §106 un ko parakstīja pirmais sekretārs Arvids Pelše).

[100] Ivans Zujāns, Donāta dēls (1910–1975). Sk. plašāk: *LIELAIS BRĀLIS TEVI VĒRO: VDK un tās piesegstrukturāras*. Autoru kolektīvs K. Jarinovskas zinātniskajā redakcijā. VDK zinātniskās izpētes komisijas raksti,

3. sēj. Rīga: LPSR Valsts drošības komitejas zinātniskās izpētes komisija, Latvijas Universitāte, 2016, redaktora piezīmes 78. un 851. atsaucēs; Žvinklis, Arturs. "LPSR valsts drošības iestāžu vadošo darbinieku lietas Latvijas Komunistiskās partijas Centrālās Komitejas nomenklatūras kadru personas lietu kolekcijā", *LIELAIS BRĀLIS TEVI VĒRO: VDK un tās piesegstruktūras*. Autoru kolektīvs K. Jarinovskas zinātniskajā redakcijā. VDK zinātniskās izpētes komisijas raksti, 3. sēj. Rīga: LPSR Valsts drošības komitejas zinātniskās izpētes komisija, Latvijas Universitāte, 2016, 549., 573., 608. lpp.

[101] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 41. lp. (1963. gada 23. janvāra dokuments, kas adresēts PSKP CK un ko parakstīja LKP CK pirmais sekretārs Arvīds Peļše).

[102] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 42. lp.

[103] Sk., piemēram, "Vairāk balstīties uz sabiedrību", *Cīņa*, 1963, 12. jūnijs, "Vairāk balstīties uz sabiedrību", *Padomju Jaunatne*, 1963, 12. jūnijs.

[104] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 42. lp.

[105] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 43. lp. (1963. gada janvāra raksturojums, ko parakstīja Arvīds Peļše).

[106] *Cīņa*, 1968, 4. decembris.

[107] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 2. lp.

[108] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 2. lp. otra puse.

[109] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 44. lp. (1964. gada 15. oktobra raksturojums, ko parakstīja LKP CK sekretārs).

[110] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 3. lp.

[111] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 45. lp. (LKP CK biroja lēmums, kas izriet no 1970. gada 16. februāra protokola Nr. 149, §4 *Par ugunsgrēku latviešu sarkano strēlnieku pieminēta celtniecībā* un ko parakstīja pirmais sekretārs Augusts Voss).

[112] Sēja, Vladimirs. "Bezrūpībai – ceļu ciet!" *Cīņa*, 1970, 20. februāris.

[113] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 3. lp.

[114] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 3. lp.

[115] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 46. lp. (LKP CK biroja lēmums, kas izriet no 1972. gada 20. jūnija protokola Nr. 37, §52 un ko parakstīja pirmais sekretārs Augusts Voss).

[116] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 47. lp. (1972. gada 29. aprīļa dokuments, kas adresēts LKP CK un ko parakstīja LKP CK administratīvo orgānu nodaļas vadītājs Vladimirs Čurkins).

[117] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 47. lp.

[118] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 7. lp. otra puse.

[119] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 8. lp. otra puse.

[120] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 47. lp.

[121] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 47. lp.

[122] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 47. lp.

[123] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 47. lp.

[124] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 48. lp.

[125] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 48. lp.

[126] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 48. lp.

[127] "Likumprojekts pieņemts", *Cīņa*, Nr. 239, 1970, 13. oktobris, 3. lpp.

[128] "Latvijā šķir gandrīz [katru] otro laulību", *Latvija*, Nr. 38, 1970, 10. oktobris, 6. lpp.

[129] "PSRS Augstākās Padomes palātu komisijās", *Cīņa*, Nr. 285, 1970, 6. decembris, 1. lpp.

[130] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 1. lp. (informatīva norāde par personas lietas izformēšanu).

[131] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 49. lp. (1973. gada 20. februāra izziņa, ko parakstīja LKP CK partijas organizatoriskās nodaļas vadītājs Leonards Bartkevičs).

[132] LVA, 15500. f., 2. apr., 9476. l., 50. lp. (LKP CK biroja 1973. gada 27. februāra nolēmums Nr. B-51/33, ko parakstīja pirmais sekretārs Augusts Voss un kas izriet no 1973. gada 20. februāra protokola Nr. 51, §33).

Saistītās ziņas:

Ineta Lipša: Valsts drošības komiteja valsts akciju sabiedrības «Intūristi» operatīvajā vadībā (1957-1992) 27.11.2017

Publicēta informācija par Ivana Godmaņa sadarbības fakta ar VDK pazudušās tiesas lietas meklēšanu 27.11.2017

Aldis Daugavvanags: Čekas loma kontrabandas izmeklēšanā (1945-1985). Atsevišķu piemēru analīze. 25.11.2017

Linars Muciņš: Nošaušana sevišķā kārtībā - PSRS noziegums pret ius cogens normām. Liepājas «Zilā brīnuma» piemērs. 21.11.2017

Tiesiskais skatpunkts: Latvijas Republikas informācijas atklātības kods un VDK dokumenti. 20.11.2017

Kā bija jāvērvē čekas aģentus? PSRS Valsts drošības komitejas instrukcija. 16.11.2017

Ieskats LPSR valsts drošības ministra Alfona Novika Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru personas lietā 17.10.2017

Ieskats LPSR VDK priekšsēdētāja Jāņa Vēvera Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru personas lietā 13.09.2017

Ieskats LPSR iekšlietu un valsts drošības ministra Nikolaja Kovaļčuka Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru lietā 20.08.2017

Ieskats LPSR iekšlietu ministra Mihaila Drozda Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru lietā 15.08.2017

Čekista, LPSR iekšlietu ministra Jura Augusta Eglīša Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru lietas apskats 19.04.2017

Ieskats čekista, LPSR iekšlietu ministra Ivana Zujāna Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru lietā 11.04.2017

Ieskats LPSR VDK priekšsēdētāja Longina Avdjukeviča Latvijas Komunistiskās partijas CK nomenklatūras kadru personas lietā 30.03.2017

Ieskats LPSR VDK priekšsēdētāja vietnieka Jāņa Trubiņa LKP CK nomenklatūras kadru lietā 04.03.2017

12/21/2017

Čekista, LPSR iekšlietu ministra Vladimira Sējas LKP CK nomenklatūras lietas apskats

Ieskats LPSR Valsts drošības komitejas priekšsēdētāja Borisa Pugo LKP CK personas lietā 28.02.2017
LPSR VDK priekšsēdētāja Edmunda Johansona biogrāfiskās ziņas 12.02.2017

Tweet

Patīk 0

Ieteikt

